

Wat vindt u van dit wetsvoorstel?

geachte heer, mevrouw,

Ik kan mij niet vinden in het wetsvoorstel tot wijziging van de leerplichtwet en de wet op het onderwijstoezicht. Hierbij wil ik reageren op deze mogelijke verandering in de wet.

Zelf ben ik als 4-jarig meisje begonnen op een Gereformeerde basisschool. Ik was klein, bijdehand en vooral heel speels. Mijn interesses lagen bij de natuur, gym, dieren, muziek maken, buiten spelen en het menselijk lichaam. Maar eigenlijk deed ik met alles wel goed mee door vooral het ongedwongen sfeertje. Ik voelde mij als een vis in het water en leerde goed van alles om mij heen. Ik had het naar mijn zin door het speelse karakter en de vrije invulling van de juf.

Vanaf groep 3 ging het er echter heel anders aan toe. Je werd getoetst op wat je kon en daar naar beoordeeld. De lessen gingen mij wat te snel en regelmatig kwam ik uit school en vertelde ik mijn moeder dat ik het weer niet snapte. Ze vroeg waarom ik het dan niet begreep. Ik vond het te spannend om klassikaal de vinger op te steken om vragen te stellen. Mijn moeder voelde mij gelukkig feilloos aan en zat 10 minuten met mij om uit te leggen wat ik niet begreep. Na haar uitleg zag ik het meteen en dat gaf mij zoveel zelfvertrouwen!

Op school voelde ik mij vaak dom en anders dan de rest van de klas. Er werd alleen maar gekeken naar wat je presteerde en de cijfers die je haalde.

Mijn leergierigheid stakte. Erger nog; ik kreeg een hekel aan de lessen, verslagen maken, toetsen, de druk van het moeten presteren. Mijn algehele interesses in onderwijs is compleet onderuit gehaald door het schoolse karakter van controle, zonder vrijheid van eigen invulling.

Bovenstaand verhaal is heel persoonlijk, maar ik weet zeker dat er heel veel kinderen zijn in Nederland zoals ik. Die veel beter een andere manier van onderwijs zouden moeten krijgen, omdat dit simpelweg beter bij hun past. Hierdoor had ik mijn liefde voor onderwijs kunnen behouden en vele kinderen met mij!

Ik heb ontdekt dat thuisonderwijs een optie is. Het zou voor mij in die tijd een geweldige uitkomst zijn geweest. Mijn moeder kende mij als geen ander, kon mij op een heel makkelijke manier van alles uitleggen, en als ik het alsnog niet begreep; zaten we 10 minuten extra. Bij haar voelde ik weinig druk van buitenaf en kon ik zijn wie ik was. Ik zou overal (samen met mijn moeder) informatie vandaan kunnen halen, musea bezoeken van dingen die ik interessant vond, de natuur ingaan om direct daar vanuit te leren en te ontdekken in plaats van alleen uit een boek. Mijn vader of moeder zou mij alles kunnen aanbieden op het moment dat ik het zou begrijpen en daardoor had ik de liefde voor het leren zeker kunnen behouden.

Dit hele wetsvoorstel beperkt de ouders, die met veel inzet en creativiteit het onderwijs voor hun kind(eren) verzorgen. Ik proef totaal geen samenwerkingsvoorstel uit deze wet, terwijl u toch juist de ouders hulp zou moeten bieden omdat u toch ook het goede onderwijs voor ogen heeft? Ik vraag u oprecht buiten het boekje om te kijken naar de mogelijkheden die thuisonderwijs biedt.

Om uit de wet wat dingen op te sommen waar ik het zeker mee oneens ben:

1. De gesprekken tussen ouders en leerplichtambtenaar, waarbij de jongere ook aanwezig moet zijn.

Mijn bezwaar is de ongelijkheid tussen kinderen die naar school gaan en kinderen die thuisonderwijs krijgen. Op school zijn er ook deze gesprekken niet. Waarom zouden deze gesprekken moeten plaatsvinden? Waarom zou er druk moeten worden uitgeoefend op de (kinderen van de) thuisonderwijzers?

2. De ouder(s) geven les aan de eigen kinderen.

Mijn bezwaar hierbij is dat ik vind dat de overheid het juist zou moeten toejuichen om anderen te betrekken bij het onderwijs. Een boer uit de buurt die kinderen een hele dag laat meelopen; een gedreven buurvrouw die helpt met biologielessen in haar eigen moestuin; een opa die uren kan vertellen over wat hij heeft meegemaakt toen hij de wereld heeft doorgereisd, een tante die piano speelt in een orkest en het leuk vindt om dit anderen aan te leren.

3. De locatie van het onderwijs moet in overwegende mate bij de ouders thuis worden gegeven.

Mijn bezwaar is dat ik vind dat juist het thuisonderwijs het zo goed mogelijk maakt om de wereld te ontdekken buiten die 4 muren! Bij de boer op het land, bij de buurvrouw in de tuin, bij de tante die een piano heeft staan. Maar het gaat voor veel mensen nog veel verder dan dat: Echt de wereld verkennen door er doorheen te reizen en niet uit een boek vanuit huis te lezen.

Verder nog mijn verdere mening aangaande thuisonderwijs:

1. Ik vind dat scholen veel te groot en daarmee de klassen veel te groot zijn. De leerlingen en leraren lijden hieronder. Het remt enorm het persoonlijke contact en begeleiding dat ieder kind zo nodig heeft in zijn ontwikkeling en bij het aanleren nieuwe dingen. Thuisonderwijs daarentegen zorgt er voor dat er geen groepsdruk is en er genoeg persoonlijke tijd en aandacht is. Ouders zouden zelf moeten kunnen kiezen of ze hun kind in een kleinschalige thuisomgeving willen onderwijzen of naar school willen sturen.
2. Thuisonderwijs zou voor iedereen mogelijk moeten zijn. Zowel voor gezinnen die hiervoor kiezen vanwege andere redenen dan geloofsovertuiging als voor de ouders met kinderen die er tijdens de schoolleeftijd achter komen dat het thuisonderwijs een veel betere optie zou zijn voor hun kind(eren).
3. Mijn mening gaat echter nog verder: Ik vind namelijk ook dat thuisonderwijs gesubsidieerd zou moeten worden vanuit de overheid om deze goede manier van onderwijs te bekostigen omdat het voor veel mensen niet mogelijk is om van slechts een salaris te leven.

Ik hoop van ganser harte dat u deze bezwaren in acht neemt en hopelijk uw mogelijk negatieve beeld van het thuisonderwijs laat veranderen; het betekent zoveel voor kinderen dat er een hele wereld, 24 uur per dag, voor ze open staat en ouders hun alle gelegenheid bieden om die te ontdekken onder hun eigen veilige vleugels.

Met vriendelijke groet,

D.K.